

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221490
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412221490.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 9C/197/2012-105 zo dňa 10. marca 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 9C/197/2012-105 zo dňa 10. marca 2014 potvrdzuje.

Odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa písomne podaným návrhom zo dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie majetkovej škody v sume 5.267,20 eura a nemajetkovej ujmy v sume 1.053,44 eura s tým odôvodnením, že Okresný súd v Nových Zámkoch po 244 dňoch zamietol žiadosť o vydanie poverenia vo veci vedenej pod exekučným číslom EX 6790/2010.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že navrhuje návrh v plnom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť vzhľadom na tú skutočnosť, že z judikatúry vyplýva povinnosť súdu zo zákona skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku a prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky. Odporca má za to, že nevydanie poverenia v 15 dňovej lehote nevyplývalo z prieťahov zavinených súdom a že súd konal v zmysle zásady rýchlosti. Odporca má za to, že 15 dňová lehota platí len v prípade, pokiaľ malo dôjsť k vydaniu poverenia a nie v prípade, keď došlo k zamietnutiu návrhu na vydanie poverenia.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Až znenie exekučného poriadku ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) novelizované zákonom č. 102/2011

Z.z. s účinnosťou od 01.06.2011 stanovuje, že exekúciu možno vykonať na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná pred 01.06.2011, konkrétne dňa 15.07.2010, z dikcie citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 exekučného poriadku potom vyplýva, že po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu súd do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora vykonaním exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 cit. zákona súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c), d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V predmetnej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 5.267,20 eura a nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 1.053,44 eura a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie jej zamietnutím až dňa 24.11.2010, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Z vykonaného dokazovania má nesporne preukázané, že navrhovateľ sa písomne obrátil na odporcu, ako na príslušný orgán so svojim nárokom na náhradu škody. Odporca nerozporoval túto skutočnosť, nárok na náhradu škody navrhovateľovi neuspokojil. Z týchto dôvodov sa navrhovateľ obrátil so svojim návrhom na súd. Tvrdenie navrhovateľa, že Okresný súd Nové Zámky v exekučnej veci 14Er/743/2010 nevydal poverenie pre súdneho exekútora v zákonnej lehote je nepravdivé. Okresný súd v Nových Zámkoch postupoval v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a písomné poverenie pre súdneho exekútora nevydal, ale jeho návrh zamietol, pričom 15 dňová lehota sa na takéto rozhodnutie nevzťahuje.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 28.05.2010 sa u súdneho exekútora začalo exekučné konanie na základe návrhu oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, Bratislava proti povinnému G. X. pre vymoženie sumy 1.203,- eur s príslušenstvom priznanej rozsudkom stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 14.12.2009 spisová značka SR 21951/09, pričom dňa 15.7.2010 bola Okresnému súdu v Nových Zámkoch doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie. V predmetnej exekučnej veci bol dňa 24.11.2010 zamietnutý návrh na vydanie poverenia. Proti tomuto uzneseniu odvolanie podané nebolo, preto nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2011. Následne bolo exekučné konanie zastavené, pričom ani proti tomuto rozhodnutiu odvolanie podané nebolo a nadobudlo právoplatnosť dňa 15.03.2011. Bolo takto rozhodnuté z dôvodu, že exekučný titul bol v rozpore so zákonom, pričom súd poukazuje na ustálenú judikatúru NS SR (rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo 6/2013, R 46/2012 - 3Cdo 146/2011, 6Cdo 105/2011). Nakoľko nie sú tým splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v ustanovení § 9 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z., súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, pričom mal za to, že na zamietnutie návrhu o vydanie poverenia sa 15 dňová lehota nevzťahuje. Exekučný súd neporušil žiadnu zákonom stanovenú lehota a preto nemohlo z jeho strany dôjsť k nesprávne úradnému postupu, tým nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v ustanovení § 9 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z., z ktorého dôvodu súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ako odvolacie dôvody navrhovateľ uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, že súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že súd prvého stupňa

neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a napokon, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Navrhovateľ namieta, že súd na daný vzťah aplikoval ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení, ktoré sa stalo súčasťou nášho právneho poriadku až po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného vzťahu.

Pochybenie súdu vidí navrhovateľ aj v tom, že súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkov nevznikol stav právnej neistoty. Navrhovateľ záverom namietal, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, nakoľko súd má aplikovať platné právo.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ust. § 212 ods. 1 a 214 ods. 1 OSP, pričom vo veci rozhodol postupom podľa § 156 ods. 3 OSP tak, že napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie preto odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje ako v časti právneho posúdenia, tak aj v časti zisteného skutkového stavu, ktorý zodpovedá vykonanému dokazovaniu.

K obsahu odvolania navrhovateľa odvolací súd v prvom rade uvádza, že sa cíti byť rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní žiadnym spôsobom nešpecifikuje akým postupom súdu došlo k jeho odňatiu možnosti konať pred súdom. Možno sa len domnievať, že navrhovateľ namieta vykonanie pojednávania dňa 10.03.2014, keď súd pojednával v jeho neprítomnosti, avšak stalo sa tak za splnenia podmienok vyplývajúcich z ust. § 101 ods. 2 OSP keď navrhovateľ existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania nepreukázal. Vo vzťahu k ďalšiemu tvrdeniu navrhovateľa uvedenom v odvolaní, ktoré sa týka aplikácie nesprávneho právneho predpisu (§ 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.) odvolací súd uvádza, že z napadnutého rozhodnutia táto skutočnosť nevyplýva, keď súd aplikoval ust. § 9 ods. 2 cit. zák. v znení platnom a účinnom v čase začatia exekučného konania t.j. v znení pred 01.01.2013.

Aj zo zostávajúcej časti odvolania vyplýva, že toto nesmeruje voči napádanému rozhodnutiu, nakoľko argumentácia navrhovateľa v odvolaní nebola predmetom úvah súdu prvého stupňa, ide o paušálne dôvody podávané vo väčšine prípadov bez ich akejkoľvek konkretizácie na posudzovanú vec, a preto k nim ani nie je možné zaujať relevantné stanovisko.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Hoci odporca bol v konaní pred odvolacím súdom úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v súvislosti s odvolacím konaním mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.